

Jak písmenka strážníkovala převozníka

„Pojďte se vykoupat,“
navrhlo **R** písmenkům.

A bylo hned pro.

Namazalo chleby a sbalilo
lahve s pitím do batohu.

„Když půjde **O**,
půjdu taky,“ řeklo **U**.

Tlustoučká paní **B** se za nimi
s hekáním kolíbala:

„Počkejte na mě, chci s vámi!“

Cesta k rybníku vedla z kopečka.

Jen co byl rybník na dohled,

O se k vodě skutálelo

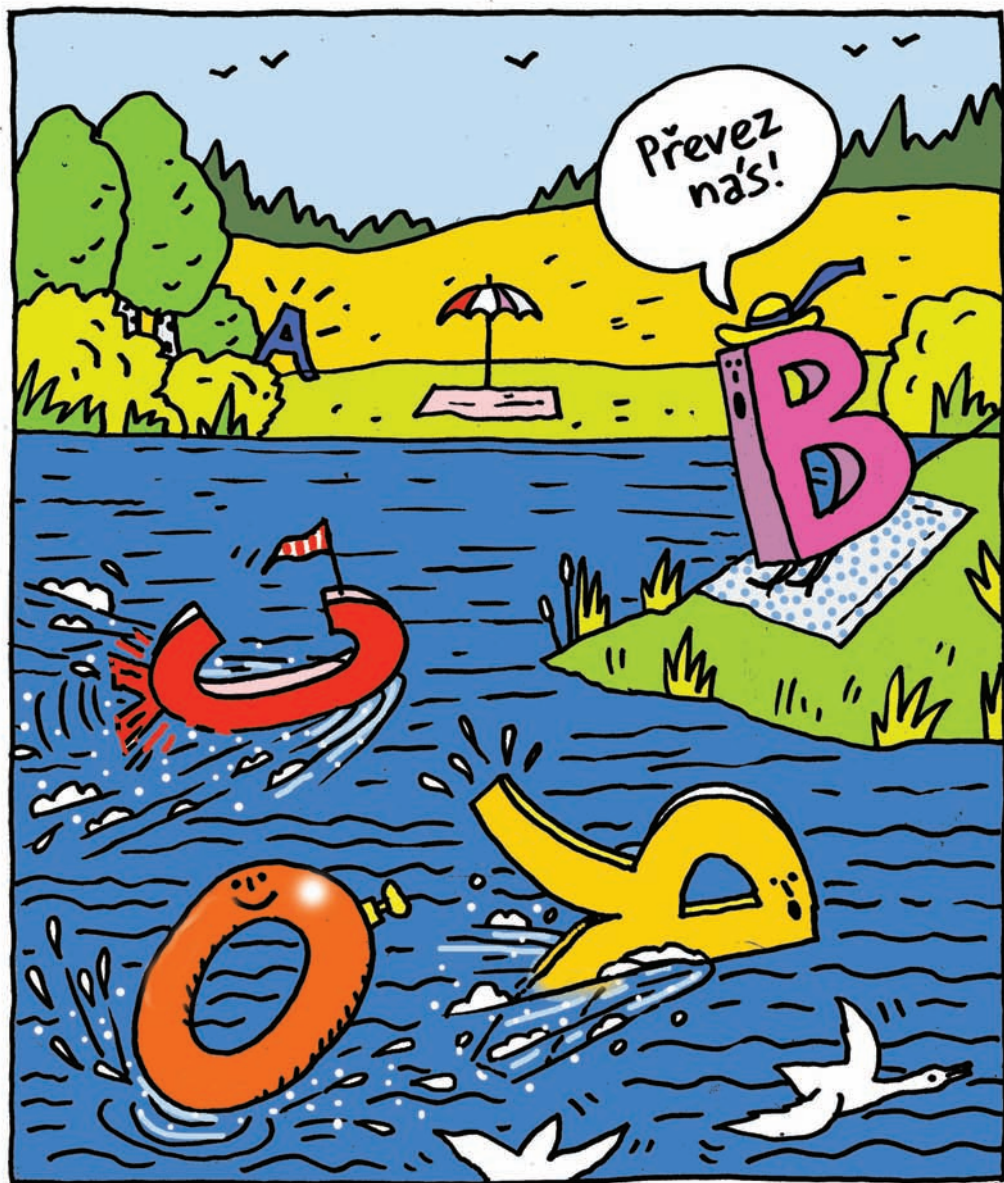
a hupslo do ní jako nafouknutý balon.

R se předvádělo a překraulovalo

celý rybník!

„Poplavte sem,“ volalo,

„je tu písek a pěkná tráva!“

Kolem se přehnal **Č**.

„To bych si taky dala líbit,

ahoj **Č**, převez nás!“

mávala na něj paní **B**.

Když si na paloučku rozložili deku,

sháněli se po svačině.

„Kde zůstalo **A**?“

A se vynořilo z houští, udýchané,

a za ním pán s pejskem.

„To je pan Antonín, víte, chtěl jsem,

abyste ho poznali, vyzná se v rybaření.

Nevadí, že jsme přišli spolu?“ staralo se A.